

تأثیر جایگزینی پودر ریز جلبک‌های اسپیرولینا *Spirulina platensis* و کلرلا *Chlorella vulgaris* با پودر ماهی بر عملکرد رشد، ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب میگوی وانامی *Litopenaeus vannamei*

- سمیه پاکروان: گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران
- آرژان اکبرزاده*: گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران
- میرمسعود سجادی: گروه شیلات، دانشگاه گیلان، صومعه‌سرا، ایران
- عبدالمجید حاجی مرادلو: گروه شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
- فرزانه نوری: پژوهشکده مطالعات دریاچه ارومیه، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۵ تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۶

چکیده

این مطالعه به منظور ارزیابی و مقایسه تأثیر جایگزینی پودر ریز جلبک‌های اسپیرولینا *Spirulina platensis* و کلرلا *Chlorella vulgaris* با پودر ماهی بر عملکرد رشد، ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب در میگوی وانامی *Litopenaeus vannamei* صورت گرفت. میگوها با میانگین وزن $2 \pm 0.2/6$ گرم در ۹ تیمار آزمایشی شامل یک تیمار شاهد (تغذیه با جیره بدون پودر جلبک) و هشت تیمار آزمایشی (تغذیه با جیره حاوی سطوح ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد از پودر اسپیرولینا یا کلرلا جایگزین شده با آرد ماهی) قرار گرفتند. پس از هشت هفته تغذیه، وزن پایانی و افزایش وزن در تیمار ۲۵ درصد کلرلا بالاترین مقدار را داشت ($P < 0.05$)، اما نرخ رشد ویژه و ضریب تبدیل غذایی در بین تیمارها اختلاف معنی‌داری را نشان نداد ($P > 0.05$). میزان پروتئین در لاشه میگوهای تغذیه شده با ۱۰۰ درصد اسپیرولینا به طور معنی‌داری بالاتر بود ($P < 0.05$)، ولی اختلاف معنی‌داری در میزان رطوبت، چربی و خاکستر لاشه میگوها مشاهده نشد ($P > 0.05$). هم‌چنین مشاهده شد که محتوای اسیدهای چرب بلند زنجیر چند غیر اشباع از قبیل آلفا لینولنیک اسید، دکروزاهگزانوئیک اسید، ایکوزاپنتانوئیک اسید، لینولئیک اسید و آراشیدونیک اسید در تیمارهای تغذیه شده با جلبک‌ها عمدتاً بالاتر از گروه شاهد بود ($P < 0.05$). به طور کلی نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا هر دو می‌توانند در جیره میگوی وانامی بدون داشتن اثرات منفی در عملکرد این میگو مورد استفاده قرار بگیرند اما به نظر می‌رسد تیمار ۲۵ درصد کلرلا نتایج موفق‌تری به همراه دارد.

کلمات کلیدی: ریز جلبک، میگو، عملکرد رشد، پروفیل اسیدچرب

مقدمه

تغذیه مناسب از دیرباز به‌عنوان یک عامل مهم در افزایش رشد نرمال و حفظ سلامت میگو شناخته شده است. توسعه جیره‌هایی با کیفیت بالا عاملی است که به‌طور قابل توجهی به گسترش انفجاری پرورش میگو در دو دهه اخیر کمک کرده است (Ghaeni و همکاران، ۲۰۱۱). پروتئین‌گران‌ترین ماده غذایی در جیره‌های غذایی میگوهای پرورشی است و پودر ماهی رایج‌ترین منبع مورد استفاده در جیره‌های تجاری می‌باشد (Oujifard و همکاران، ۲۰۱۲). در سال ۲۰۰۸، میگو با سهم ۲۷/۲ درصد از کل پودر ماهی مورد استفاده در غذای آبزیان، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده پودر ماهی بود و ماهیان دریایی با سهم ۱۸/۸ درصد و سالمون با سهم ۱۳/۷ درصد به‌دنبال آن قرار داشتند (Tacon و همکاران، ۲۰۱۱). امروزه هزینه غذا بیش از نیمی از هزینه‌های عملیاتی متغیر را در بسیاری از فعالیت‌های آبی پروری شامل می‌شود. نوسانات تولید پودر ماهی و متعاقب آن، افزایش قیمت پودر ماهی در دهه اخیر، تحقیق برای یافتن مواد پروتئینی مناسب و ارزان برای کاهش یا حذف استفاده از پودر ماهی را در جیره‌های آبزیان تشویق نموده است. بنابراین استفاده بالقوه از مواد غذایی غیرمتعارف از قبیل جلبک به‌عنوان جایگزینی برای مواد غذایی گران‌قیمت، مانند پودر ماهی در حال افزایش می‌باشد. جلبک‌ها به‌دلیل محتوای خوب پروتئین، ویتامین و اسیدهای چرب ضروری خود و همچنین به‌دلیل این‌که جایگزین احتمالی منبع پروتئین برای ماهی و میگوی پرورشی هستند، به‌ویژه در مناطق گرمسیری و نیمه‌گرمسیری که تولید بالایی از جلبک را دارند مورد توجه هستند (Atanassoff، ۲۰۱۴؛ Lall و Anderson، ۲۰۰۵؛ Badwy و همکاران، ۲۰۰۸). در میان این جلبک‌ها، ریزجلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا به‌دلیل ارزش تغذیه‌ای بالای آن‌ها محبوبیت دارند، این ریزجلبک‌ها دارای ترکیبات فعال زیستی متعددی هستند که می‌توانند برای استفاده تجاری مفید باشند (Priyadrashani و Rath، ۲۰۱۲). اسپیرولینا پلاتنسیس *Spirulina platensis* ریزجلبکی است که حاوی ۷۱ درصد پروتئین، اسیدهای آمینه، کاروتنوئیدها، کمپلکس ویتامین B، ویتامین E، مس، منگنز، منیزیم، آهن، سلنیوم و روی (Jalaja Kumari و همکاران، ۲۰۱۱)، اسیدهای چرب ضروری (Munirasu و همکاران، ۲۰۱۴) و رنگدانه‌های آنتی‌اکسیدانی از قبیل کاروتنوئیدها می‌باشد (Macias-Sancho و همکاران، ۲۰۱۴). این ریزجلبک دیواره سلولی نازکی (۵۰ نانومتر) دارد که شامل ۸۰٪ پکتین و ۲۰٪ سلولز می‌باشد، بنابراین هضم راحت‌تری دارد (Lu و همکاران، ۲۰۰۲). هم‌چنین این ریزجلبک ظرفیت ایمنی را نیز بهبود می‌بخشد (Chitmanat و Promya، ۲۰۱۱). کلرلا *Chlorella vulgaris* و انواع نیز ریزجلبکی حاوی ۶۰٪ پروتئین و ۱۸ اسیدآمینه ضروری و انواع

مختلفی از ویتامین‌ها و مواد معدنی است (Radhakrishnan و همکاران، ۲۰۱۴). یکی از خصوصیات منحصر به فرد آن دارا بودن ماده‌ای است که فاکتور رشد کلرلا (*Chlorella Growth Factor*) نامیده می‌شود. کلرلا دارای خصوصیات آنتی‌اکسیدانی نیز می‌باشد (Bengwayan و همکاران، ۲۰۱۰).

مطالعات متعددی در مورد کاربرد ریزجلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا در آبی‌پروری انجام گرفته و موفقیت‌هایی نیز در پی داشته است. جایگزینی پودر ماهی با اسپیرولینا و کلرلا به‌طور موفقیت‌آمیز در میگوی آب‌شیرین، *Macrobrachium rosenbergii* (Radhakrishnan و همکاران، ۲۰۱۴)، تیلاپپای نیلی *Oreochromis niloticus* (Badwy و همکاران، ۲۰۰۸)، ماهی قرمز *Carassius auratus* (Shi و همکاران، ۲۰۱۶)، فلاندر زیتونی *Paralichthys olivaceus* (Rahimnejad و همکاران، ۲۰۱۶)، میگوی سفید *Litopenaeus schmitti* (Jaime-Ceballos و همکاران، ۲۰۰۵) و میگوی ببری سبز *Peneaus semisulcatus* (Ghaeni و همکاران، ۲۰۱۱) استفاده شده است. هم‌چنین گزارش شده است که برخی جلبک‌ها با فراهم کردن پروفیل مناسبی از اسیدهای چرب ضروری از نظر فیزیولوژیکی اثرات مثبت بر جانوران دارد (Spolaore و همکاران، ۲۰۰۶). اکبری و همکاران (۱۳۹۵) مشاهده کردند که استفاده از ریزجلبک اسپیرولینا موجب افزایش سطوح PUFA در ماهی کفال خاکستری *Mugil cephalus* می‌شود. تحقیقات مختلف انجام شده در مورد اسپیرولینا و کلرلا نشان دادند که این ریزجلبک‌ها می‌توانند به‌عنوان یک منبع پروتئینی جایگزین در آبی‌پروری استفاده شوند، اما به‌نظر می‌رسد در مورد مقایسه این دو ریزجلبک در میگوی وانامی که امروزه اولین گزینه پرورش میگو در ایران و جهان می‌باشد مطالعه‌ای صورت نگرفته است. بنابراین در تحقیق حاضر تلاش شده تا تاثیر این ریزجلبک‌ها در عملکرد رشد، ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب میگوی وانامی در مقایسه با گروه شاهد بررسی و مقایسه گردد.

مواد و روش‌ها

آماده‌سازی جیره‌های آزمایشی: پودر اسپیرولینا و کلرلا در سال ۱۳۹۳ از شرکت ریزجلبکی پارسیان، رشت، ایران تهیه شد. ترکیبات شیمیایی تقریبی و پروفیل اسیدچرب این پودرها در جدول ۱ (براساس اطلاعات به‌دست آمده از شرکت ریزجلبکی پارسیان) آورده شده است. فرمولاسیون ۹ جیره آزمایشی با جایگزینی سطوح مختلفی از ریزجلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا به‌طور جداگانه، با پودر ماهی انجام شد.

جدول ۱: ترکیب شیمیایی پودر ریز جلبک‌های اسپیرولینا

* *Chlorella vulgaris* و *Spirulina platensis* کلرلا

ترکیب تقریبی لاشه (براساس ماده خشک)	اسپیرولینا (درصد)	کلرلا (درصد)
پروتئین	۶۷/۹۲	۵۱/۴۹
چربی	۳/۴۳	۷/۷۵
کربوهیدرات	۱۷/۸۰	۳۱/۶۹
رطوبت	۴/۰۱	۲/۹۷
خاکستر	۶/۶۵	۶/۱۰

* این اطلاعات از شرکت ریز جلبکی پارسیان تهیه شد.

گمیشان، گلستان، ایران تهیه شد و به مرکز آموزش و ترویج تکثیر و پرورش آبزیان در گمیشان انتقال یافت. قبل از شروع آزمایش، میگوهای پرورشی به مدت یک هفته برای سازگاری با محیط آزمایشی نگهداری و با غذای تجاری تغذیه شدند. پس از یک هفته سازگاری، میگوهای سالم با وزن اولیه تقریباً $2/6 \pm 0/2$ گرم بین ۹ تیمار (یک تیمار شاهد، چهار تیمار اسپیرولینا و چهار تیمار کلرلا) با سه تکرار تقسیم شدند. هر تکرار حاوی ۳۰ میگو بود و میگوها به طور تصادفی در مخازن فایبرگلاس گرد ۳۰۰ لیتری (با حجم آبگیری ۲۰۰ لیتر) ذخیره شدند. تعویض آب مخازن به مقدار ۳۰ درصد و به صورت روزانه انجام گرفت. برای هوادهی و تامین اکسیژن به هریک از مخازن یک عدد سنگ هوا که به منبع هواده متصل بود نصب گردید. دما، شوری و pH آب به ترتیب 1 ± 26 درجه سانتی‌گراد، ۳۰ گرم بر لیتر و ۷/۹ بود. هر جیره آزمایشی به طور تصادفی به یک گروه میگو با سه تکرار در هر تیمار (۹۰ میگو برای هر تیمار) اختصاص یافت. در طول دوره آزمایش، میگوها به میزان ۴ درصد وزن بدن به ازای هر روز در دو وعده (ساعت ۱۰:۰۰ و ساعت ۱۸:۰۰) تغذیه شدند.

عملکرد رشد: در شروع دوره آزمایش و هم‌چنین هر دو هفته یک‌بار، تا پایان دوره آزمایش از هر تکرار ۱۰ میگو به طور تصادفی نمونه‌برداری شده و میانگین وزن آن‌ها ثبت شد. سپس براساس فرمول‌های زیر پارامترهای مرتبط با عملکرد رشد سنجیده شد (De silva و Anderson، ۱۹۹۵):

وزن اولیه میگو - وزن پایانی میگو (WG): افزایش وزن

دوره پرورش (روز) / لگاریتم طبیعی وزن اولیه میگو - لگاریتم طبیعی وزن پایانی میگو $\times 100$ (SGR): نرخ رشد ویژه

افزایش وزن (گرم) / مقدار غذای خورده شده (گرم) (FCR): ضریب تبدیل غذایی

(تعداد میگوها در ابتدای دوره تغذیه) / (تعداد میگوهای مرده در طول دوره تغذیه - تعداد میگوها در ابتدای دوره تغذیه) $\times 100$: بقا

استفاده از دستگاه سوکسله (Gerhardt, type SE-416, Germany) انجام شد. برای اندازه‌گیری خاکستر لاشه، نمونه‌ها در بوت‌های چینی ریخته شده و سپس به مدت ۸ ساعت در داخل کوره الکتریکی (Nabertherm, Germany) در دمای ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند.

پروفیل اسیدهای چرب: ترکیب اسیدهای چرب بافت عضله ماهیان (سه نمونه از هر تکرار) در انتهای دوره پرورش با استفاده از روش اصلاح شده از Lepage و Roy (۱۹۸۴) در پژوهشکده مطالعات دریاجه ارومیه انجام شد. استریفیکاسیون در مخلوط تولوئن/ متانول انجام شد و متیل استرهای اسیدچرب با استفاده از هگزان استخراج شد. بعد از تبخیر حلال، متیل استرهای اسیدچرب با حل شدن در ایزواکتان برای تزریق در دستگاه آماده شد. مقادیر اسیدهای چرب با استفاده از دستگاه Agilent 7890A GC System, USA تعیین شد.

تیمارهای آزمایش شامل تیمار (۰) شاهد (بدون استفاده از پودر جلبک)، (۱) اسپیرولینا با جایگزینی ۲۵ درصد، (۲) اسپیرولینا با جایگزینی ۵۰ درصد، (۳) اسپیرولینا با جایگزینی ۷۵ درصد، (۴) اسپیرولینا با جایگزینی ۱۰۰ درصد، (۵) کلرلا با جایگزینی ۲۵ درصد، (۶) کلرلا با جایگزینی ۵۰ درصد، (۷) کلرلا با جایگزینی ۷۵ درصد و (۸) کلرلا با جایگزینی ۱۰۰ درصد بوده است. اجزا و ترکیبات شیمیایی جیره‌ها در جدول ۲ نشان داده شده است. همه جیره‌های آزمایشی به صورت ایزونیتروژن و ایزولپید فرموله شدند. برای آماده‌سازی جیره‌های آزمایشی، اجزاء با هم مخلوط و سپس پلت (با قطر ۲ میلی‌متر) شدند. جیره‌ها در دمای اتاق خشک و سپس در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد تا زمان مصرف، نگهداری شدند.

میگو و شرایط پرورش: میگوی وانامی از مزرعه پرورش میگو در

ترکیب تقریبی لاشه: در پایان دوره تغذیه، به منظور تجزیه ترکیب تقریبی لاشه، ۲۴ ساعت بعد از آخرین غذادهی، پنج عدد میگو از هر تکرار به صورت تصادفی انتخاب شد. ارزیابی ترکیب تقریبی کل لاشه شامل رطوبت، پروتئین، چربی و خاکستر براساس روش‌های استاندارد (AOAC) Association of Official Analytical Chemists (۱۹۹۵) در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان انجام شد. برای اندازه‌گیری رطوبت لاشه، بافت میگو پس از خرد و یکنواخت شدن، در داخل پتری‌دیش‌های شیشه‌ای قرار داده شد و با استفاده از آون (Binder, USA) در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد در مدت ۲۴ ساعت خشک شد. برای اندازه‌گیری سایر ترکیبات لاشه از نمونه خشک شده استفاده گردید. سنجش پروتئین لاشه با استفاده از دستگاه کلدال (Gerhardt, type VAP.40, Germany) و چربی لاشه با

یک طرفه (ANOVA) توسط نرم‌افزار SPSS مورد ارزیابی قرار گرفت و تفاوت معنی‌داری در سطح ۰/۵ در بین میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی به دست آمد. تمام داده‌ها بر اساس میانگین \pm انحراف معیار محاسبه شدند.

تجزیه آماری: ابتدا نرمال بودن داده‌ها به کمک تست کلموگراف اسمیرنوف و برابری واریانس‌ها با استفاده از تست لون مورد بررسی قرار گرفت، سپس میانگین کلیه شاخص‌ها با استفاده از تجزیه واریانس

جدول ۲: ترکیب جیره‌های غذایی دارای جلبک اسپیرولینا *Spirulina platensis*، کلرلا *Chlorella vulgaris* و جیره شاهد (بر حسب درصد) و ترکیب شیمیایی آن‌ها (۰ شاهد، ۱) ۲۵ درصد اسپیرولینا، ۲) ۵۰ درصد اسپیرولینا، ۳) ۷۵ درصد اسپیرولینا، ۴) ۱۰۰ درصد اسپیرولینا، ۵) ۲۵ درصد کلرلا، ۶) ۵۰ درصد کلرلا، ۷) ۷۵ درصد کلرلا و ۸) ۱۰۰ درصد کلرلا

مواد غذایی	جیره غذایی (درصد)								
	شاهد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
پودر ماهی	۴۰	۳۰	۲۰	۱۰	۰	۳۰	۲۰	۱۰	۰
پودر سویا	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰
پودر اسپیرولینا	۰	۸	۱۵/۵	۲۳	۳۰	-	-	-	-
پودر کلرلا	۰	-	-	-	-	۹/۷۲	۱۹/۴۴	۲۹/۱۶	۳۸/۸۸
نشاسته	۱۴/۷	۱۲/۸۲	۱۱/۷۱	۱۰/۳۶	۸/۸۲	۱۱	۸	۴/۵	۱
ژلاتین	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷	۷
آرد گندم	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶
روغن ماهی	۲	۲/۶	۳/۱۵	۳/۷	۴/۳	۲/۳۳	۲/۶۶	۲/۹۷	۳/۳
روغن کلزا	۲	۲/۶	۳/۱۵	۳/۷	۴/۳	۲/۳۳	۲/۶۶	۲/۹۷	۳/۳
کلسترول	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
لسیتین	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
کولین کلراید	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
مکمل معدنی ^۱	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
مکمل ویتامینه ^۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
ویتامین C	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
پر کننده	۰	۲/۶۸	۵/۱۹	۸/۰۴	۱۱/۲۸	۳/۳۲	۵/۹۴	۹/۰۹	۱۲/۲۲
دی کلسیم فسفات	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
ضد قارچ	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳	۰/۳
ترکیب شیمیایی جیره غذایی (درصد)									
پروتئین	۳۷/۶۰	۳۸/۰۳	۳۸/۱۲	۳۸/۲۱	۳۷/۹۷	۳۷/۵۹	۳۷/۵۹	۳۷/۵۹	۳۷/۵۸
چربی	۱۰/۳۷	۱۰/۴۶	۱۰/۴۳	۱۰/۴	۱۰/۴۵	۱۰/۳۸	۱۰/۳۸	۱۰/۳۶	۱۰/۳۶
کربوهیدرات	۲۳/۴۱	۲۳/۱۴	۲۳/۴۷	۲۳/۵	۲۳/۴۵	۲۳/۱۵	۲۳/۵۲	۲۳/۴۴	۲۳/۳۶
انرژی	۳۹۹۷/۶۵	۴۰۱۸/۹۹	۴۰۳۵/۲۳	۴۰۳۹/۰۳	۴۰۲۷/۶۲	۳۹۸۷/۶۷	۴۰۰۳/۳۰	۳۹۹۷/۹۸	۳۹۹۴/۴۳

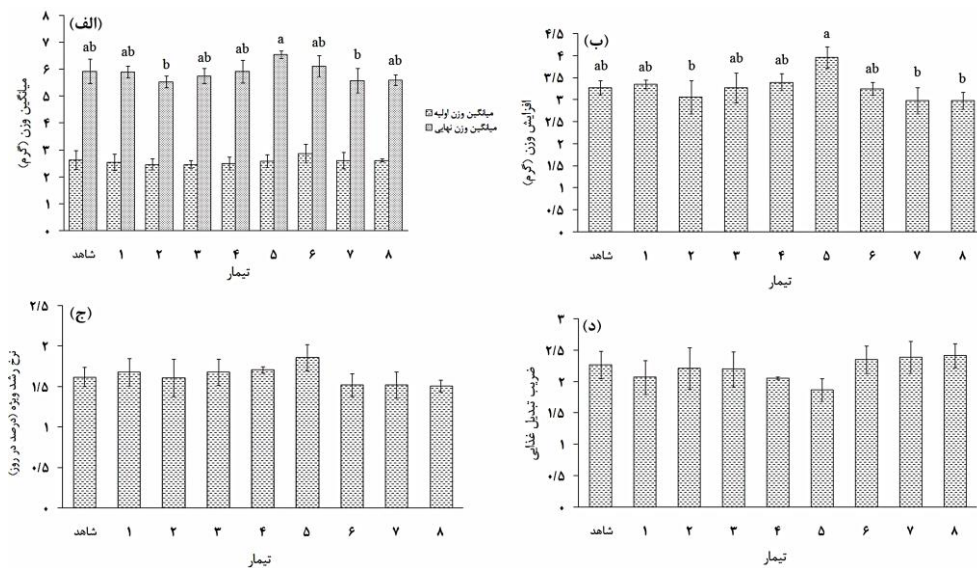
۱- هر کیلوگرم مکمل معدنی شامل: ۱۸ میلی‌گرم روی، ۰/۶ میلی‌گرم ید، ۷/۸ میلی‌گرم منگنز، ۰/۵ میلی‌گرم کبالت، ۰/۱۵ میلی‌گرم سلنیوم، ۱/۸ میلی‌گرم مس، ۱۲ میلی‌گرم آهن
 ۲- هر کیلوگرم مکمل ویتامینه شامل: ۱۸۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین A، ۱۲۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین D₃، ۱۲۰ میلی‌گرم ویتامین E، ۲۴ میلی‌گرم ویتامین B₁₂، ۱۵ میلی‌گرم ریبوفلاوین، ۹۰ میلی‌گرم نیاسین، ۲۷ میلی‌گرم اسیدپانتوتینیک، ۳ میلی‌گرم منادین، ۴/۸ میلی‌گرم اسیدفولیک، ۹ میلی‌گرم پیریدوکسین، ۹ میلی‌گرم تیامین، ۰/۴۸ میلی‌گرم بیوتین، ۳۶۰ میلی‌گرم کولین کلراید، ۲۴ میلی‌گرم کوبالامین، ۱۵۶ میلی‌گرم اسیداسکوربیک، ۹۰ میلی‌گرم اسیدنیکوتینیک، ۷۲ میلی‌گرم اینوزیتول، ۱۵ میلی‌گرم آنتی‌اکسیدانت

نتایج

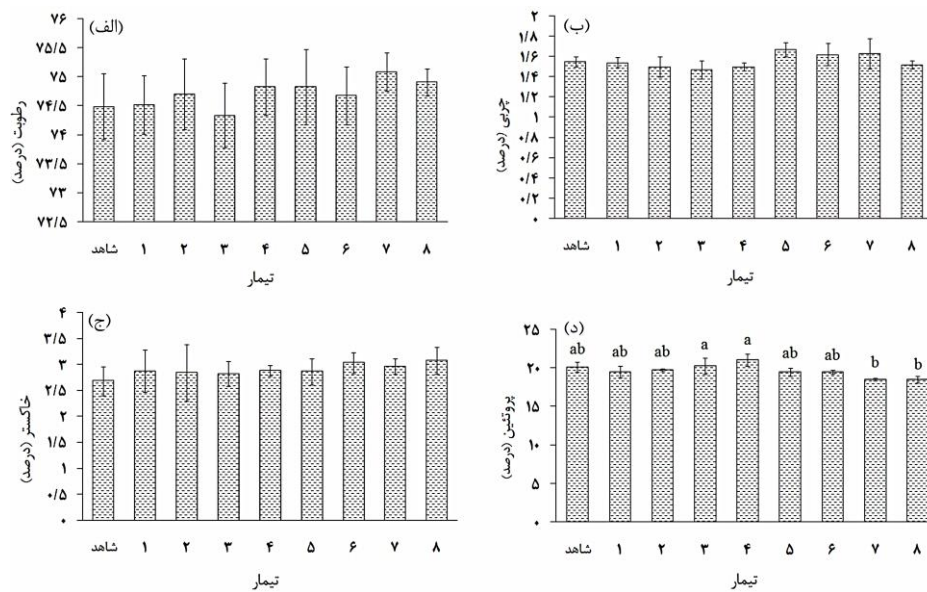
عملکرد رشد: نتایج مربوط به عملکرد رشد در شکل ۱ نشان داده شده است. تمام جیره‌های آزمایشی توسط میگوها مورد پذیرش قرار گرفتند و میزان بقا در همه تیمارها ۱۰۰٪ بود. میانگین وزن اولیه در هیچ کدام از تیمارها اختلاف معنی‌داری نشان نداد ($P > 0/05$)، اما در میانگین وزن پایانی و افزایش وزن، بین تیمارها اختلاف معنی‌دار مشاهده شد ($P < 0/05$)، طوری که تیمار ۵ تغذیه شده با ۲۵ درصد

کلرلا، بالاترین میانگین وزن پایانی و در نتیجه بالاترین میزان افزایش وزن را در مقایسه با گروه شاهد داشت. جایگزینی پودر ماهی با انواع ریزجلبک‌های مورد استفاده در این تحقیق، اختلاف معنی‌داری را در مقادیر نرخ رشد ویژه و ضریب تبدیل غذایی در مقایسه با گروه شاهد نشان ندادند ($P > 0/05$). به‌طور کلی می‌توان بیان کرد که در این تحقیق جایگزینی پودر ماهی با ریزجلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا هیچ تاثیر منفی بر عملکرد رشد میگوهای آزمایشی نداشته است.

شکل ۱: الف) وزن اولیه و وزن پایانی، ب) افزایش وزن، ج) نرخ رشد ویژه و د) ضریب تبدیل غذایی میگوهای وانامی *Litopenaeus vannamei* در تیمارهای مختلف تغذیه شده با جیره حاوی سطوح مختلف ریز جلبک‌های اسپیرولینا *Spirulina platensis* و کلرلا *Chlorella vulgaris*

شکل ۲: الف) میزان رطوبت، ب) چربی، ج) خاکستر و د) پروتئین لاشه میگوهای وانامی *Litopenaeus vannamei* در تیمارهای مختلف تغذیه شده با جیره حاوی سطوح مختلف ریز جلبک‌های اسپیرولینا *Spirulina platensis* و کلرلا *Chlorella vulgaris*

وجود حروف غیرهمسان در هر ستون نشانه اختلاف معنی‌دار بین تیمارها است. (۰ شاهد، ۱) ۲۵ درصد اسپیرولینا، ۲) ۵۰ درصد اسپیرولینا، ۳) ۷۵ درصد اسپیرولینا، ۴) ۱۰۰ درصد اسپیرولینا، ۵) ۲۵ درصد کلرلا، ۶) ۵۰ درصد کلرلا، ۷) ۷۵ درصد کلرلا و ۸) ۱۰۰ درصد کلرلا

پروفیل اسید چرب: نتایج مربوط به پروفیل اسیدهای چرب در جدول ۳ آورده شده است. مشاهدات نشان داد که در لاشه عمده تیمارهای تغذیه شده با ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا، محتوای اسیدهای چرب بلند زنجیره چند غیر اشباع از قبیل آلفا لینولنیک اسید، دکوزا هگزائونیک اسید، ایکوزاپنتائونیک اسید، لینولئیک اسید و اسید آراشیدونیک به‌طور معنی‌داری بالاتر از گروه شاهد بود ($P < 0.05$).

ترکیب تقریبی لاشه: ترکیب تقریبی لاشه میگوهای تغذیه شده با سطوح مختلف ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا در شکل ۲ آورده شده است. نتایج نشان داد که رطوبت، چربی و خاکستر جیره‌های مورد آزمایش اختلاف معنی‌داری باهم نداشتند اما از نظر مقدار پروتئین، تیمارهایی که با ۷۵ درصد و ۱۰۰ درصد اسپیرولینا تغذیه شده بودند درصد پروتئین لاشه بالاتری داشتند ($P < 0.05$).

جدول ۳: پروفیل اسیدهای چرب لاشه میگوی تغذیه شده با جیره حاوی سطوح مختلف ریز جلبک‌های اسپیرولینا *Spirulina platensis* و کلرلا *Chlorella vulgaris* (۰ شاهد، ۱) ۲۵ درصد اسپیرولینا، ۲) ۵۰ درصد اسپیرولینا، ۳) ۷۵ درصد اسپیرولینا، ۴) ۱۰۰ درصد اسپیرولینا، ۵) ۲۵ درصد کلرلا، ۶) ۵۰ درصد کلرلا، ۷) ۷۵ درصد کلرلا و ۸) ۱۰۰ درصد کلرلا

موارد	شاهد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
C14:0	۲۹/۰۰±/۰.۰ ^b	۰/۲۴±/۰.۰ ^e	۰/۲۶±/۰.۰ ^d	۰/۲۶±/۰.۰ ^d	۰/۱۸±/۰.۰ ^h	۰/۲۸±/۰.۰ ^c	۰/۲۷±/۰.۰ ^a	۰/۲۳±/۰.۰ ^f	۰/۳۱±/۰.۰ ^g
C16:0	۱۷/۹۰±/۰.۴ ^b	۱۶/۸۶±/۰/۱ ^d	۱۷/۳۲±/۰.۶ ^c	۱۷/۳۱±/۰.۱ ^c	۱۷/۲۸±/۰.۲ ^c	۱۸/۳۵±/۰/۱ ^a	۱۶/۶۱±/۰/۱ ^d	۱۷/۷۲±/۰/۱ ^b	۱۶/۸۵±/۰.۳ ^d
C18:0	۱۰/۱۰±/۰.۳ ^{de}	۱۱/۱۴±/۰/۱ ^{cd}	۱۰/۳۰±/۰.۸ ^{cd}	۱۰/۷۳±/۰.۲ ^b	۱۰/۷۵±/۰.۲ ^b	۱۰/۴۰±/۰.۵ ^c	۱۰/۲۱±/۰.۲ ^{cde}	۱۰/۰۸±/۰/۱ ^e	۹/۸۱±/۰.۶ ^f
C20:0	۰/۳۹±/۰.۰ ^{ab}	۰/۲۷±/۰.۰ ^{cd}	۰/۳۱±/۰.۱ ^{cd}	۰/۵۰±/۰.۱ ^a	۰/۳۰±/۰.۰ ^{cd}	۰/۳۵±/۰.۱ ^{bc}	۰/۳۳±/۰.۱ ^c	۰/۲۱±/۰.۱ ^e	۰/۳۴±/۰.۱ ^c
SFA	۲۸/۷۰±/۱/۲ ^b	۲۸/۵۳±/۰/۲۳ ^{bcd}	۲۸/۲۱±/۰.۹ ^d	۲۸/۸۲±/۰.۷ ^b	۲۸/۶۲±/۰.۱ ^{bc}	۲۹/۴۰±/۰/۱ ^a	۲۷/۵۳±/۰/۱ ^e	۲۸/۲۵±/۰/۰۵ ^{cd}	۲۷/۲۲±/۰/۱ ^e
C16:1n7	۱/۰.۵±/۰.۰ ^a	۰/۷۷±/۰.۱ ^c	۰/۷۷±/۰.۱ ^c	۰/۷۲±/۰.۲ ^d	۰/۵۵±/۰.۱ ^e	۰/۹۳±/۰.۱ ^b	۰/۹۰±/۰.۱ ^b	۰/۷۷±/۰.۱ ^c	۰/۷۲±/۰.۱ ^d
C18:1n7	۲/۸۵±/۰.۰ ^{ab}	۲/۹۰±/۰.۰ ^{ab}	۲/۰.۸±/۰.۰ ^{ab}	۲/۷۳±/۰.۲ ^c	۲/۶۱±/۰.۳ ^d	۲/۰.۶±/۰.۱ ^a	۲/۰.۶±/۰.۱ ^a	۲/۰.۷±/۰.۱ ^a	۲/۱۲±/۰.۱ ^a
C18:1n9	۲۰/۷۳±/۰/۲ ^b	۱۷/۶۳±/۰/۱ ^e	۱۹/۵۱±/۰.۲ ^c	۲۱/۷۶±/۰.۴ ^a	۱۹/۱۶±/۰.۰ ^d	۱۸/۱۴±/۰.۰ ^{ef}	۱۸/۵۰±/۰.۰ ^{ef}	۱۸/۰.۹±/۰.۲ ^f	۱۸/۰.۲±/۰.۲ ^f
C20:1n9	۰/۸۵±/۰.۰ ^{ab}	۰/۷۱±/۰.۱ ^{cd}	۰/۶۶±/۰.۱ ^d	۰/۷۸±/۰.۲ ^{bc}	۰/۶۲±/۰.۲ ^d	۰/۶۲±/۰.۲ ^d	۰/۷۱±/۰.۱ ^{cd}	۰/۷۱±/۰.۱ ^{cd}	۰/۸۲±/۰.۲ ^b
MUFA	۲۵/۴۸±/۰/۳ ^b	۲۲/۰.۲±/۰/۱ ^{ef}	۲۴/۳۹±/۰.۳ ^c	۲۵/۸۹±/۰.۴ ^a	۲۳/۱۱±/۰.۵ ^d	۲۲/۷۵±/۰.۳ ^c	۲۳/۱۹±/۰.۵ ^d	۲۲/۶۵±/۰.۳ ^e	۲۲/۶۸±/۰.۱ ^e
C18:2n6 (LA)	۱۳/۹۱±/۰.۰ ^{ef}	۱۴/۰.۵±/۰.۰ ^{ef}	۱۴/۴۷±/۰.۱ ^c	۱۳/۵۲±/۰.۲ ^c	۱۶/۱۰±/۰.۰ ^{ad}	۱۳/۸۴±/۰.۰ ^{ef}	۱۴/۹۵±/۰.۳ ^b	۱۴/۶۶±/۰.۱ ^c	۱۶/۰.۶±/۰.۵ ^a
C18:3n3(ALA)	۲/۰.۴±/۰.۰ ^{ef}	۲/۲۲±/۰.۰ ^{ef}	۲/۱۱±/۰.۰ ^{af}	۱/۸۶±/۰/۱ ^{ab}	۲/۴۰±/۰.۰ ^d	۲/۳۸±/۰.۰ ^d	۴/۴۴±/۰.۵ ^b	۳/۵۸±/۰.۰ ^c	۵/۲۳±/۰.۵ ^a
C20:2n6	۰/۶۴±/۰.۰ ^{ef}	۰/۸۶±/۰.۰ ^{de}	۰/۱۰۶±/۰.۱ ^c	۰/۱۰۵±/۰/۱ ^{cd}	۰/۸۳±/۰.۱ ^e	۰/۸۳±/۰.۱ ^e	۱/۰.۰±/۰.۱ ^{cd}	۱/۱۲±/۰.۱ ^{bc}	۱/۳۱±/۰.۱ ^a
C20:3n3	۰/۰.۹±/۰.۰ ^e	۰/۱۹±/۰.۰ ^d	۰/۱۵±/۰.۰ ^d	۰/۱۸±/۰.۰ ^d	۰/۰.۲±/۰.۰ ^f	۰/۰.۲±/۰.۰ ^f	۰/۰.۳±/۰.۰ ^{ad}	۰/۲۱±/۰.۰ ^c	۰/۳۶±/۰.۱ ^b
C20:4n6(ARA)	۳/۲۳±/۰/۲ ^d	۴/۲۴±/۰.۰ ^{cd}	۳/۶۰±/۰/۱ ^{bc}	۳/۴۸±/۰.۰ ^{ab}	۳/۵۹±/۰.۲ ^{bc}	۳/۵۶±/۰/۱ ^{abcd}	۳/۴۶±/۰.۱ ^{cd}	۳/۶۱±/۰.۰ ^{bc}	۳/۴۷±/۰.۰ ^{cd}
C20:5n3 (EPA)	۷/۱۶±/۰/۳ ^e	۹/۸۶±/۰.۰ ^{cd}	۸/۳۸±/۰.۰ ^{cd}	۸/۱۴±/۰.۱ ^{cd}	۸/۶۲±/۰.۰ ^{bc}	۹/۰.۲±/۰/۱ ^{ab}	۸/۱۳±/۰.۰ ^{cd}	۸/۵۴±/۰.۰ ^{cd}	۸/۶۲±/۰.۰ ^{bc}
C22:6n3(DHA)	۷/۰.۸±/۰/۱ ^{cd}	۱۰/۷۰±/۰/۳ ^{ab}	۹/۳۲±/۰.۰ ^{ab}	۷/۰.۴±/۰.۰ ^{cd}	۷/۴۱±/۰/۲ ^{cd}	۱۰/۱۵±/۰.۰ ^{ab}	۹/۰.۰±/۰.۰ ^b	۹/۲۱±/۰/۱ ^b	۷/۶۴±/۰/۲ ^c
PUFA	۳۴/۱۹±/۰/۳ ^f	۴۲/۱۵±/۰/۲ ^{ab}	۳۹/۱۲±/۰/۳ ^d	۳۵/۶۴±/۰/۵ ^e	۳۹/۵۶±/۰/۴ ^d	۳۹/۸۳±/۰/۲ ^d	۴۱/۵۸±/۰/۱ ^{bc}	۴۱/۰.۶±/۰/۲ ^c	۴۲/۷۱±/۰/۳ ^a
Total n-3	۱۶/۳۸±/۰/۳ ^{ef}	۲۲/۹۸±/۰/۲ ^{ab}	۱۹/۹۷±/۰/۱ ^c	۱۷/۳۲±/۰/۳ ^{cd}	۱۸/۶۳±/۰/۳ ^d	۲۱/۵۹±/۰/۱ ^{cd}	۲۲/۱۶±/۰/۱ ^b	۲۱/۶۵±/۰/۱ ^b	۲۱/۸۷±/۰/۳ ^b
Total n-6	۱۷/۸۰±/۰/۳ ^d	۱۹/۱۶±/۰/۰ ^{ab}	۱۹/۱۴±/۰/۳ ^{cd}	۱۸/۴۲±/۰/۱ ^{cd}	۲۰/۹۳±/۰/۱ ^a	۱۸/۲۴±/۰/۱ ^{cd}	۱۹/۴۱±/۰/۰ ^{ab}	۱۹/۴۰±/۰/۱ ^{ab}	۲۱/۸۷±/۰/۳ ^b
n-3/n-6	۰/۹۲±/۰.۰ ^{de}	۱/۱۹±/۰.۰ ^{ab}	۱/۰.۴±/۰.۰ ^c	۰/۹۳±/۰.۱ ^d	۰/۸۸±/۰.۱ ^e	۱/۱۸±/۰.۱ ^a	۱/۱۴±/۰.۰ ^b	۱/۱۱±/۰.۰ ^b	۱/۰.۴±/۰.۰ ^c

وجود حروف غیرهمسان در هر ردیف نشانه اختلاف معنی دار بین تیمارها است. SFA: اسیدهای چرب اشباع، MUFA: اسیدهای چرب غیراشباع با یک پیوند دوگانه، ALA: لینولئیک اسید، ALA: آلفا لینولئیک اسید، ARA: آراشیدونیک اسید، EPA: ایکوزا پنتا نونیک اسید، DHA: دوکوزا هگزا نونیک اسید، PUFA: اسیدهای چرب بلند زنجیر چند غیراشباع، n-3: اسیدهای چرب امگا ۳، n-6: اسیدهای چرب امگا ۶.

بحث

درصد اسپیرولینا، میزان بالاتری از درصد پروتئین خام را در تجزیه ترکیب تقریبی لاشه میگو نشان داده اما میزان این اختلاف در مقایسه با تیمار شاهد معنی دار نیست. میزان تغییرات سایر ترکیبات شیمیایی لاشه میگو (رطوبت، چربی و خاکستر) در تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری نشان نداد. با این حال، این نتایج بیانگر این مطلب است که جایگزینی پودر ماهی با ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا نه تنها تاثیر سوء در عملکرد رشد و ترکیب لاشه میگوی وانامی ندارند، بلکه به نظر می‌رسد در برخی سطوح موجب افزایش رشد میگو یا افزایش محتوای پروتئین لاشه میگو نیز می‌شوند. این مشاهدات با نتایج مطالعات قبلی که در آن‌ها پودر اسپیرولینا و کلرلا به‌طور جزئی یا کامل در جیره ماهیان و سخت پوستان، جایگزین پودر ماهی شده است، مطابقت دارد. بهبود عملکرد رشد یا محتوای پروتئین لاشه بالاتر، در کیپور ماهیان هندی، *Catla catla* و *Labeo rohita* (Nandeesh) و همکاران، (۲۰۰۱)، تیلایپا *Oreochromis mossambicus* (Olvera-Novoa) و همکاران، (۱۹۹۸)، ماهی دم‌شمشیری، *Xiphophorus helleri* (James) و همکاران، (۲۰۰۶)، ماهی خاویاری سبیری، *Acipenser baeri* و همکاران، (۲۰۰۵)، ماهی سفید خاویاری، *Acipenser*

آزبیان با ارائه مواد غذایی و منبع درآمد بهتر، نقش حیاتی را در بسیاری از کشورهای ایفای می‌کنند (Direkbusarakom و همکاران، ۲۰۰۴). در این میان، میگوی وانامی نیز یکی از گونه‌های محبوب و مهم پرورشی است که به دلیل نرخ بقای بالاتر و سرعت رشد بیش‌تر در سیستم‌های کشت مترکم مورد توجه می‌باشد (Iba و همکاران، ۲۰۱۴). با توجه به بازار رو به رشد پرورش میگو و اطلاعات اندکی که در مورد پتانسیل استفاده از ریز جلبک‌ها به‌ویژه اسپیرولینا و کلرلا در تهیه جیره میگو وجود دارد، در این تحقیق اثرات جایگزینی پودر ماهی با این دو ریز جلبک مختلف، روی رشد، ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب میگوی وانامی بررسی و مقایسه شد. مطالعه حاضر نشان داد که میگوهای تغذیه شده با جیره حاوی ۲۵٪ کلرلا به‌طور معنی دار، وزن پایانی و افزایش وزن بالاتری را در انتهای دوره پرورشی داشتند. اما مقادیر نرخ رشد ویژه و ضریب تبدیل غذایی در هیچ‌یک از تیمارهای تغذیه شده با اسپیرولینا و کلرلا، در مقایسه با تیمار شاهد تغییرات معنی داری نشان ندادند. هم‌چنین، تغذیه با جیره حاوی ۱۰۰

نتایج این تحقیق نشان دهنده اثرات مثبت ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا در رشد، ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب میگو و وانامی می‌باشد، به‌ویژه به‌نظر می‌رسد استفاده از جیره حاوی ۲۵ درصد کلرلا با ارائه رشد بالاتر و نداشتن اثرات منفی در ترکیبات لاشه و پروفیل اسیدهای چرب در میگو و وانامی مناسب‌تر باشد. بنابراین در آینده اگر مشکلات هزینه بالای تولید آن‌ها حل شود، ممکن است فرصت مناسبی برای جایگزینی کامل یا ناقص پودر ماهی فراهم آورد. با این حال، تایید نتایج این آزمایشات در سیستم‌های پرورشی واقعی نیاز به انجام تحقیقات بیش‌تر و گسترده‌تری دارد.

تشکر و قدردانی

از کارشناسان و پرسنل محترم مرکز آموزش و ترویج تکثیر و پرورش آبزیان گمیشان و هم‌چنین آقای دنیایی مدیرعامل محترم شرکت ریزجلبکی پارسینان، آقای مهندس مرادی و آقای دکتر اصغری به جهت همکاری صمیمانه آن‌ها در انجام این پژوهش کمال تشکر و قدردانی به‌عمل می‌آید.

منابع

۱. اکبری، پ. و سندک‌زهی، ا.، ۱۳۹۵. اثر پودر جلبک اسپیرولینا *Spirulina platensis* روی رشد، تغذیه، ترکیب شیمیایی و اسیدهای چرب لاشه ماهی کفال خاکستری *Mugil cephalus* Linnaeus. نشریه شیلات. دوره ۶۹، شماره ۱، صفحات ۱ تا ۹.
۲. AOAC (Association of official analytical chemists). 1995. Official Methods of Analysis. 16th edn, AOAC, Arlington, VA, USA.
۳. Atanasoff, A.P., 2014. Replacement of fish meal by ribotricin in diets of carp *Cyprinus carpio*. Macedonian Veterinary Review. Vol. 37, pp: 55-59.
۴. Badwy, T.M.; Ibrahim, E.M. and Zeinhom, M.M., 2008. Partial replacement of fish meal with dried microalga (*Chlorella* spp and *Scenedesmus* spp) in Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) diets, 8th International Symposium on Tilapia in Aquaculture, Egypt.
۵. Bai, S.C.; Koo, J.W.; Kim, K.W. and Kim, S.K., 2001. Effects of *Chlorella* powder as a feed additive on growth performance in juvenile Korean rockfish, *Sebastes schlegelii* (Hilgendorf). Aquaculture Research. Vol. 32, pp: 92-98.
۶. Becker E.W. and Venkataraman, L.V., 1984. Production and utilization of blue-green algae, *Spirulina* in India. Biomass. Vol. 4, pp: 105-125.
۷. Yamaguchi, K., 1996. Recent advance in micro-algal bioscience in Japan, with special reference to utilization of biomass and metabolites: a review. Journal of Applied Phycology. Vol. 8, pp: 487-490.
۸. Becker, E.W., 2004. Micro algae in human and animal nutrition. In: Hand book of microalgal culture (ed. by A. Richmond). Blackwell, Oxford, pp: 312-351.

transmontanus (Palmegiano و همکاران، ۲۰۰۸) و میگوی آب شیرین، *M. rosenbergii* (Nakagawa و Gomez-Diaz، ۱۹۹۵) که در جیره آن‌ها از اسپیرولینا استفاده شده بود مشاهده گردید. هم‌چنین کلرلا استفاده شده در جیره میگوی آب شیرین *M. rosenbergii* (Maliwat و همکاران، ۲۰۱۶)، ماهی صخره‌ای، *Sebastes schlegelii* (Bail و همکاران، ۲۰۰۱)، ماهی فلاندر، *P. olivaceus* (Rahimnejad و همکاران، ۲۰۱۶) و ماهی قرمز، *C. auratus gibelio* (Xu و همکاران، ۲۰۱۴) موفقیت‌هایی را در عملکرد رشد نشان داده است. به‌نظر می‌رسد مقادیر بالای پروتئین و حضور اسیدهای آمینه ضروری، ویتامین‌ها و مواد معدنی در ترکیب اسپیرولینا و کلرلا، با عملکرد رشد مناسب مشاهده شده در مطالعه حاضر در میگوهای آزمایشی در مقایسه با گروه شاهد ارتباط داشته باشد. هم‌چنین اسپیرولینا به دلیل نداشتن دیواره سلولی منجر به بهبود هضم و جذب غذا می‌گردد (Nandeesha و همکاران، ۱۹۹۸؛ Becker و Venkataraman، ۱۹۸۴). علاوه بر این، کلرلا نیز با داشتن نوعی ترکیب زیستی فعال به نام فاکتور رشد کلرلا (Chlorella Growth Factor) موجب بهبود عملکرد رشد می‌گردد (Yamaguchi، ۱۹۹۷؛ Badwy و همکاران، ۲۰۰۸).

در این تحقیق با توجه به این که پودر ماهی با ریز جلبک جایگزین شده، بنابراین حصول اطمینان از تامین اسیدهای چرب ضروری میگو بسیار مهم است. مشاهدات نشان داد که پروفیل اسیدهای چرب لاشه میگوی وانامی تغذیه شده با سطوح مختلف اسپیرولینا و کلرلا در اکثر تیمارها مقادیر بالاتر اسیدهای چرب بلند زنجیر چند غیر اشباع از قبیل آلفا لینولنیک اسید، دکوزاهگزانوئیک اسید، ایکوزاپنتانوئیک اسید، اسید لینولئیک و آراشیدونیک اسید را در مقایسه با گروه شاهد داشتند. بیش‌ترین مقدار آلفا لینولنیک اسید و لینولئیک اسید در تیمار ۱۰۰ درصد کلرلا و بیش‌ترین مقدار دکوزاهگزانوئیک اسید، ایکوزاپنتانوئیک اسید و آراشیدونیک اسید در تیمار ۲۵ درصد اسپیرولینا مشاهده شد. بنابراین نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که اسپیرولینا و کلرلا از نظر منابع اسیدهای چرب، جایگزین مناسبی در رژیم غذایی میگوی وانامی می‌باشند. پیش از این نشان داده شده که مقادیر بالای اسیدهای چرب بلند زنجیر چند غیر اشباع در لاشه ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی اسپیرولینا به دلیل مقادیر بالای دکوزاهگزانوئیک اسید، لینولئیک اسید و آراشیدونیک اسید در این جیره‌ها بوده است (Palmegiano و همکاران، ۲۰۰۵). هم‌چنین مشخص شده که اسپیرولینا به‌عنوان منبع ارزشمند لینولئیک اسیدی می‌تواند ۳۰-۲۰ درصد محتوای اسید چرب این ریز جلبک را تشکیل دهد (Becker، ۲۰۰۴). باین حال به‌نظر می‌رسد قبل از این، هیچ مطالعه‌ای در مورد تاثیر ریز جلبک‌های اسپیرولینا و کلرلا بر پروفیل اسیدهای چرب میگو صورت نگرفته و تحقیقات متعددی در این زمینه مورد نیاز است.

۲۴. Nandeesh M.C.; Gangadhara, B., Varghese, T.J. and Keshavanath, P., 1998. Effect of feeding *Spirulina platensis* on the growth, proximate composition and organoleptic quality of common carp, *Cyprinus carpio*. Aquaculture Research. Vol. 29, pp: 305-312.
۲۵. Nandeesh M.C.; Gangadhara, B.; Manissery, J.K. and Venkataraman, L.V., 2001. Growth performance of two Indian major carps, catla (*Catla catla*) and rohu (*Labeo rohita*) fed diets containing different levels of *Spirulina platensis*. Bioresource Technology. Vol. 80, pp: 117-120.
۲۶. Olvera Novoa M.; Dominguez Cen, L.; Olivera Castillo, L. and Martinez Palacios, C.A., 1998. Effect of the use of the microalgae *Spirulina maxima* as fish meal replacement in diets for tilapia, *Oreochromis mossambicus* (peters), fry. Aquaculture research. Vol. 29, pp: 709-715.
۲۷. Oujifard, A.; Seyfabadi, J.; Kenari, A.A. and Rezaei, M., 2012. Fish meal replacement with rice protein concentrate in a practical diet for the Pacific white shrimp, *Litopenaeus vannamei*. Aquaculture International. Vol. 20, No. 1, pp: 117-129.
۲۸. Palmegiano G.B.; Agradi, E., Forneris, G., Gai, F.; Gasco, L., Rigamonti, E.; Sicuro, B. and Zoccarato, I., 2005. *Spirulina* as a nutrient source in diets for growing sturgeon. Aquaculture Research. Vol. 36, pp: 188-195.
۲۹. Palmegiano G.B.; Gai, F.; Daprà, F.; Gasco, L.; Pazzaglia, M. and Peiretti, P.G., 2008. Effects of *Spirulina* and plant oil on the growth and lipid traits of white sturgeon fingerlings. Aquaculture Research. Vol. 39, pp: 587-595.
۳۰. Priyadarshani, I. and Rath, B., 2012. Commercial and industrial applications of micro algae – A review. Journal of Algal Biomass Utilization. Vol. 3, No. 4, pp: 89-10.
۳۱. Promya, J. and Chitmanat, C., 2011. The effects of *Spirulina platensis* and *Cladophora* algae on the growth performance, meat quality and immunity stimulating capacity of the African sharp-tooth catfish (*Clarias gariepinus*). International J of agriculture and biology. Vol. 13, pp: 77-82.
۳۲. Radhakrishnan, S.; Saravana Bhavan, P.; Seenivasan, C.; Shanthi, R. and Muralisankar, T., 2014. Replacement of fishmeal with *Spirulina platensis*, *Chlorella vulgaris* and *Azolla pinnata* on non-enzymatic and enzymatic antioxidant activities of *Macrobrachium rosenbergii*. The Journal of Basic & Applied Zoology. Article in press.
۳۳. Rahimnejad, S.; Park, H.G. and Lee, S.M., 2016. effects of dietary inclusion of chlorella vulgaris on growth, blood biochemical parameters, and antioxidant enzyme activity in olive flounder, *Paralichthys olivaceus*. Journal of the World Aquaculture Society.
۳۴. Shi, X.; Luo, Z.; Chen, F.; Wei, C.C.; Wu, I.C.; Zhu, X.M. and Liu, X., 2016. Effect of fish meal replacement by *Chlorella* meal with dietary cellulase addition on growth performance, digestive enzymatic activities, histology and myogenic genes' expression for crucian carp *Carassius auratus*. Aquaculture Research. pp: 1-13.
۳۵. Spolaore, P.; Joannis Cassan, C.; Duran, E. and Isambert, A., 2006. Commercial applications of microalgae. Journal of Bioscience and Bioengineering. Vol. 101, No. 2, pp: 87-96.
۳۶. Tacon, A.G.J.; Hasan, M.R. and Metian, M., 2011. Demand and supply of feed ingredients for farmed fish and crustaceans: trends and prospects. Food and Agriculture Organization, FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper No. 564, Rome.
۳۷. Xu, W.; Gao, Z.; Qi, Z.; Qiu, Z.; Peng, J.Q. and Shao, R., 2014. Effect of Dietary *Chlorella* on the Growth Performance and Physiological Parameters of Gibel carp, *Carassius auratus gibelio*. Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences. Vol. 14, pp: 53-57.
۹. Bengwayan, P.T.; Laygo, J.C.; Pacio, A.E.; Poyaoan, J.L.Z.; Rebugio, J.F. and Yuson, A.L.L., 2010. A comparative study on the antioxidant property of *Chlorella* (*Chlorella* sp.) tablet and glutathione tablet. E-International Scientific Research Journal. Vol. 2, No. 2, pp: 25-35.
۱۰. De Silva, S.S. and Anderson, T.A., 1995. Fish Nutrition in Aquaculture. Chapman & Hall, London, UK. 319 P.
۱۱. Direkbusarakom, S., 2004. Application of medicinal herbs to aquaculture in Asia. Walailak Journal of Science and Technology. Vol. 1, No. 1, pp: 7-14.
۱۲. Ghaeni, M.; Matinfar, A.; Soltani, M.; Rabbani, M. and Vosoughi, A., 2011. Comparative effects of pure *Spirulina* powder and other diets on larval growth and survival of green tiger shrimp, *Penaeus semisulcatus*. Iranian Journal of Fisheries Sciences. Vol. 10, pp: 208-217.
۱۳. Iba, W.; Rice, M.A. and Wikfors, G.H., 2014. Microalgae in Eastern Pacific White Shrimp, *Litopenaeus vannamei* (Boone 1931) hatcheries: A review on roles and culture environments. Acoustical society of Japan. Vol. 27, pp: 212-233.
۱۴. Jaime Ceballos B., Villarreal, H.; Garcia, T.; Perez-Jar, L. and Alfonso, E., 2005. Effect of *Spirulina platensis* meal as feed additive on growth, survival and development in *Litopenaeus schmitti* shrimp larvae. Revista de Investigaciones Marinas. Vol. 26, pp: 235-241.
۱۵. Jalaja Kumari, D.; Babitha, B.; Jaffar, S.K.; Guru Prasad, M. and Ibrahim, M.D., 2011. Potential health benefits of spirulina platensis. An International J of Advances in Pharmaceutical Science. Vol. 2, No. 4, pp: 417-422.
۱۶. James R.; Sampath, K.; Thangarathinam, R. and Vasudhevan, L., 2006. Effect of dietary Spirulina level on growth, fertility, coloration and leucocyte count in red swordtail, *Xiphophorus helleri*. Israeli Journal of Aquaculture Bamidgeh. Vol. 58, pp: 97-104.
۱۷. Lall, S.P. and Anderson, S., 2005. Amino acid nutrition of salmonids: Dietary requirements and bioavailability. In: Montero, D.; Basurco, B.; Nengas, I.; Alexis, M.; Izquierdo, M. (Eds). Mediterranean fish nutrition. Zaragoza: Ciheam. Cahiers Options Méditerranéennes. Vol. 63, pp: 73-90.
۱۸. Lepage, G. and Roy, C.C., 1984. Improved recovery of fatty acid through direct transesterification without prior extraction or purification. J of Lipid Research. Vol. 25, pp: 1391-1396.
۱۹. Lu, J.; Yoshizaki, G.; Sakai, K. and Takeuchi, T., 2000. Acceptability of raw Spirulina to larval tilapia *Oreochromis niloticus*. Fisheries Science. Vol. 68, pp: 51-58.
۲۰. Macias Sancho J.; Henrique Poersch, L.; Bauer, W. and Alberto Romano, L., 2014. Fishmeal substitution with *Arthrospira* (*Spirulina platensis*) in a practical diet for *Litopenaeus vannamei*: Effects on growth and immunological parameters. Aquaculture. Vol. 426-427, pp: 120-125.
۲۱. Maliwat, G.C.; Velasquez, S.; Robil, J.L.; Chan, M.; Traifalgar, R.F.; Tayamen, M. and Ragaza, J.A., 2016. Growth and immune response of giant freshwater prawn *Macrobrachium rosenbergii* (De Man) postlarvae fed diets containing *Chlorella vulgaris* (Beijerinck). Aquaculture Reserch. pp: 1-11.
۲۲. Munirasu, S.; Uthayakumar, V.; Ramasubramanian, V. and Kiruba, A., 2014. Effect of live feed Mesocyclops aspericornis survival, growth, biochemical constituents and energy utilization of the freshwater fish *catla catla*. Journal of Aquaculture Feed Science and Nutrition. Vol. 6, No. 1, pp: 23-31.
۲۳. Nakagawa H. and Gomez Diaz, G., 1995. Usefulness of *Spirulina* sp. meal as feed additive for giant freshwater prawn, *Macrobrachium rosenbergii*. Suisan zoshoku. Vol. 43, pp: 521-526.